

Köylüden Şehirliye Mektuplar 2

– MehmetALİ · 26 Haziran 2010

Şehrin bunaltan, stress kaynağı, insana cinnete davetiye çıkartan, insanı insanî değerlerinden soyutlayan, hakkın ve emeğin hiçe sayıldığı, insanın hakkının yenildiği, hakkı yenilen insanları sendikalarda hak aramaya yönelten, doğruluktan sapmış, azgınlığa iten yapısını bilmekten uzak değilim, bayım. İlk mektubumda gündelik konuşma dilini kullandım. İsterseniz entellektüel dille de yazabilirdim, içimden dışa döküleni. Siz, herhalde bizi de aranıza alınması için can atanlardan olarak gördünüz. Bizi bir ülkenin kaderini pipo içerek belirleyen, elinde içki bardağıyla sohbet edenlerden biri olarak gördünüz. Biz, sakal bırakırken şehre sokulmazdık. Siz keçi sakalınızla "aydıncık" rolüne soyunan "tosuncuklar" olarak izbe, loş kuytuluklarda kendi kendini kandıran entel-dantel etiketli, monşer lakaplılar, bizi anlayamazsınız... Biz utanırdık çoğu şeyi anlatmaktan ve "bizi anlarlar" diye yıllardır bekledik. Ne yazık ki hayatımızın en büyük hatasını işledik, böylelikle. Bilmezdik okuyanlardan kimilerinin adam olmadığını, bunu sizin sayenizde öğrendik. İçinden çıktığı toplumu beğenmeyen ve kendisini bir şey zanneden, aşağılık kompleksine kendisini kaptırıp ne coğrafyasını ne tarihini ne kültürünü ne inancını ne dilini ne geçmişini bilen, kendini başka ırmakların suyuna kaptırıp, taklide yeltenen kimileri bizi artık tanımak zorundadır. Biz, bu toprakların bağrından çıkıp özüne dönmeyi var olma gayesi bilen ve düştüğü topraklardan yere kalkıp doğrularak iki-üç yüzyılın hesabını sorgulayan nesiliz. Bayım, siz okuyun ve anlayın nerede hata yaptığınızı ve sorun kendinize, deyin ki "Ben kimim?" Bu sorunun cevabını verirseniz tekrar yazar ve sizinle tanışma vesilesi olur, sorunun cevabını vermeniz. Cevabınızı beklerim, Bayım!...